

Előfizetési árak:

Egész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy óra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
kir. itélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fölszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem aunk.

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vezeti föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Az utolsó órában.

Pécs, 1900. június 7.

Az osztrák alkotmányosság, a melyben eddig is csak mesterségesen tartották a lelket, végperceit éli. A birodalmi gyűlés tegnap kezdte meg ismét félbeszakított ülésének sorozatát s a csehek ott folytatták obstrukciójukat, a hol az ülések elnapolásakor elhagyták. Sőt időközben új erőt és óriási anyagot gyűjtöttek a küzdelemhez. Négyezer kérvényt zúdítottak a Ház asztalára, a melyeket egyenkint fölolvastatnak s ezekhez négyszáz fölszólalás van bejelentve.

Láthatni ebből, hogy a Reichsrath beláthatatlan időn belül törvényhozói munkát nem végezhet s így már az osztrák kormány is tudatára ébredt annak, hogy a „fortwursteln“ hagyományos politikája tovább nem folytatható, itt már elhatározó lépésre kell elszánnia magát, mert minden kísérlete a pártok kibékítésére s az alkotmányos törvényhozásnak legalább az u. n. állami szükségletek elintézésében nyilvánuló működésbe hozatalára kudarcot vallott.

Mielőtt azonban ezt az elhatározó lépést, az alkotmányos törvényhozás fölcsatolását s az abszolút kormányformára való áttérést dekretálná, az osztrák kormányelnök még egy ultimátumot intézett a Reichsrath obstruáló pártjaihoz. Nem mintha ennek sikerében a legkevésbé is bizakodott volna, hanem hogy a saját lelkiismeretét megnyugtassa s megfeleljen annak a formaszükségnek, a melyet a nemzetközi háboru viselésben is respektálni szokott a támadó fél.

De amint a nemzetközi háboruszkodásban sincs mindig igaza az ultimátumokat kibocsátó félnek, azonképen a Körber úr ultimátumában is nagyon sántikál az igazság.

Abban az ultimátumban ugyanis, melyet Körber terjesztett a Reichsrath elé, kijelenti, hogy a kormány nem akar máról holnapra kormányozni, hanem azzal a szándékkal vette át az ügyek vezetését,

hogy a nyelvkérdés körüli viszályok tekintetében javulást idézzen elő. Ezért terjesztette elő a nyelvkérdés szabályozására vonatkozó törvényjavaslatokat, másrészt pedig a közigazdaság fejlesztésére törekszik. Inti tehát a parlament összes pártjait, hogy az utolsó órában iparkodjanak kibékülni és a parlamentarizmus gépezetének szabad folyást engedni, mert lehetetlen, hogy a törvényhozás mánkája továbbra is fennakadva maradjon csak azért, mert egy párt meg akarja akadályozni, hogy a parlament az alkotmányosság alapján jogait gyakorolja. Az utolsó órában felemeli intó szavát és kívánja, hogy az illetőknek, akik ezt a szerencsétlen politikát folytatják, ne legyen alkalmuk majd annak idején megbánni azt, a mit tettek.

Látszik ebből, hogy az ultimátum éle a csehek ellen irányul s tisztán rájuk akarja háritani a felelősséget a bekövetkezendő alkotmányválságért — s ez az, amiben Körber úrnak nincsen igaza. Mert hát nagyon rövid emlékező tehetséggel kellene bírnia, ha már elfeledte volna, hogy volt idő, mikor nem a csehek voltak azok, akik megakadályozták, hogy a parlament az alkotmányosság alapján jogait gyakorolja. És akkor különös módon nem beszéltek az alkotmányosság utolsó órájáról, sem arról, hogy a parlament az alkotmányosság alapján jogait gyakorolhassa, hanem a féktelenkedő párttöredék kiengesztelésére áldozatul dobták oda a parlamenti többség álláspontját s ettől azt követelték, hogy hajoljon meg a féktelenségeivel diadalmaskodó kisebbség előtt.

Ez a politika boszulta meg magát akkor, mikor a sokkal nagyobb számú cseh képviselők ugyanahhoz a fegyverhez nyultak, a melyek előtt akkor a kormány meghátrált. Ha az obstrukció szerencsétlen politika, ennek inaugurálásáért csak az osztrák németeket illetheti gáncs és szemrehányás, de nem a cseheket, akik megsértett nemzeti érzületükben csak ugyanazt a fegyvert forgatják, a melyet Ausztriában törvényes hatalmi tényezőnek elismert maga a birodalmi kormány.

Aztán különösen is hangzik az alkotmányos törvényhozás megmentésére irányuló intó szózat arról a helyről, ahol csak az alkotmányos köpönyeg után esengenek, hogy azzal a tényleg uralkodó rideg abszolutizmust leplezhessék. Az osztrák államférfiaknak mindig az abszolutizmus volt a politikai ideáljuk s a mikor most olyan kétségbeesett kísérleteket tesznek a Reichsrath munkaképessé tételére, korántsem az alkotmányosság iránt való rajongás vezérli őket, hanem csak az a törekvés, hogy megmenthessék az alkotmányosságnak azt a külső mázát, a mely nélkül az összbirodalmi eszmét szolgáló közösüges berendezés fönn nem tartható.

Csak legyen delegáció, meg kvótaküldöttség, csak szavazza meg a Reichsrath a költségvetést: a többit aztán elvégzi a kormány az alkotmányos 14. §. segélyével maga is. Hisz láttuk, hogy a mikor a birodalmi gyűlés komolyan kezdte tárgyalni a kiegyezési javaslatokat, maga a kormány volt az, amely a Reichsrath hirtelen elnapolásával lehetetlenné tette, hogy a parlament az alkotmányosság alapján jogait gyakorolja, mert észrevette a kormány, hogy a parlament alkotmányos jogait a beterjesztett javaslatok érdemleges leszavazásával készül gyakorolni.

Hát az olyan alkotmányosság veszedelme, a mely a parlament jogait csupán a kormány javaslatainak változatlan elfogadására akarja szorítani, nem igen riaszthat el a végszükség fegyvereinek igénybe vételétől egy parlamenti pártot, legkevésbé pedig egy nagy történelmi nemzetet, a mely egész történelmi multját, egész politikai jövőjét dobna sutba, ha belenyugodnék különböző nyelvterületekre való földarabolásába.

Hirek.

Pécs, 1900. június 7.

Shakespeare-előadás Bar.-Sellyén.

Az országos Eötvös-alap kezelő bizottsága felhívást bocsájtott ki még a mult héten valamennyi társas egyesülethez, olvasókörhöz,

MEGHIVÓ A FOLYÓ 1900-IK ÉVI JUNIUS HÓ 10-ÉN (VASARNAP)

a „Petőfi“-hez
címzett vendéglő kerthelyiségében (Malom-utca 15. szám) tartandó, tekeversenynyel és tánccezal egybekötött

nagy kertünnepélyre,

melyre a n. é. közönséget tisztelettel meghívja

Szabó Sándor, vendéglős.

Jó ételekről és italokról gondoskodva van. — A zenét egy helybeli jó zenekar szolgáltatja.

A fedett tekepályán versenydobás ma és mindennap gázvilágítás mellett késő estig. Az ünnepély alkalmával a kerthelyiség pazarul diszitve, gáz-, görögütz- és számos lampionnal fényesen kivilágítva lesz. — Serpentin- és confetti-dobálás.

Szabad bemenet. Kezdeté délután 4 órakor. Egész éjjel nyitva!

kaszinóhoz. Ebben a felhívásban kéri a társas egyesületeket, hogy báró Eötvös József műveit rendelék meg könyvtáraik számára. Ilyen módon részeltessék pártfogásukban az Eötvös-alapot, a melynek báró Eötvös Lőránd felajánlotta édes atyja műveinek jóvedelmét.

Mint a Baranya-Sellyei Olvasó Kör elnöke magam is megkaptam e felhívást. Tanító létemre nem dobhattam papir kosárba, mint a hogy tett vele a legtöbb társas egyesület elnöksége. (A baranya-sellyei kaszinót kivéve. Annak érdemes elnöke maga buzgólkodott e felhívás érdekében.)

Az olvasókör rendes évi közgyűlésén szóvá tettük a felhívást. Én ajánlottam megvétele Eötvös műveit. Hanem hát az olvasókör anyagi viszonyait magam ismerem legjobban. Az évi rendes költségvetés terhére ilyen rendkívüli kiadást föl nem vehettünk.

Nincs fedezet.

Akkor aztán azt indítványoztam, hogy rendezzen a választmány akár táncmulatságot, akár műkedvelői előadást a könyvtár javára. Annak jóvedelmét fordítsa e művek beszerzésére.

Az ifjuság hangulata a műkedvelői előadás felé hajlott. Így hát elhatároztuk, hogy piros pünkösöd másod napján meg is tartjuk az előadást táncvígalmommal egybekötve.

Pünkösöd előtt három héttel hozzá látunk a darab tanulásához. Azaz, hogy előbb meg kellett állapítani az előadandó darabot.

A műkedvelői előadások szokott repertoárját mi már rég végig játszottuk. A népszínművekre már ráuntam. Valami új, valami különös után vágytam.

Igy ötlött eszembe Shakespeare Szt. Iván éji álma, a csapongó képzeletnek ragyogó tündéri szépségekben pompázó e remeke.

Hogy mint adható elő vidéki műkedvelők által e darab? Hát egyszerűen. Ugy mint a régi angol színpadokon.

Kilép a rendező a közönség elé és megmondja a színt:

— Terem Athenében. Theseus palotájában.

Vagy pedig: Liget Athéne közelében.

Ez lesz a legegyszerűbb! Csak később fogtak el holmi skrupulusok. A modern színpadhoz szokott laikus közönség előtt nem lesz-e ez egy kissé fonák dolog!

Utóbb is oda lyukadt ki elhatározásom,

hogy előadjuk a darabot, minden esetre előadjuk és pedig díszletekkel.

Nössza neki álltam Dudás Ferenc furo toltozó műkedvelőmmel s össze csaptunk egy pár kuliszát, hátteret.

Ebben tehát nem lesz hiba.

Hanem a skrupulusok újra elővettek. Vajjon a népszínmű stílusához szokott műkedvelők képesek lesznek-e betanulni ezt az Arany János által klasszikus verssorokban fordított darabot.

A verset csak a nevelőintézetek növendékei szeretik és értik. A nagyközönség sem nem érti sem nem szereti. Vajjon ami helybeli és vidéki közönségünk hogy fogadja? Hisz a modern áramlat bacilusai hova — tovább nagyobb pusztítást visznek végbe az emberek izlésén.

Nem tetszik ma már a szép, csak a bizarr, csak a ledér. Pedig hát az esztétikailag „szép” szép marad örökké.

Mit szól hozzá a mi közönségünk?

Műkedvelőim, a kik pedig eleinte szívták tőle a fogukat, már bele melegedtek a darabba. Mint a napsugárban, úgy fűdött lelkük annak költői szépségében. Mulattak bohóságain, enyelgő tréfáin.

Hanem azért mégis bántott kissé, hogy ilyen kockázattal járó vállalatba mentem. Műkedvelőim már tudták szerepeiket, mint a karikacsapás. Csak a közönség, csak a közönség!

Végre eljött a nagy nap; piros pünkösöd másodnapja. A nagy vendéglő udvarán felállítottuk a színpadot. Alkonyat tájban azzal jön hozzám Theseus fejedelem, hogy:

— Tanító ur! Ugy tódl a közönség a néző-térre, mintha ingyen eregetnék be őket.

Kinézek a függöny nyíláson, hát valóban a tágas udvar minden zuga tele van néző közönséggel. A földmives osztály, a középnép, az iparosság, valamint az intelligencia lelkesedéssel sereglett össze helyből és a vidékről, hogy filléreivel és koronáival jótékonycélú előadásunkat támogassa.

Magáról az előadásról is be kell számolnom. Szeretném, ha nem holmi mucsaik kérdésnek hangzanék ama kijelentésem, hogy úgy az erkölcsi, valamint az anyagi sikerrel teljesen meg vagyok elégedve.

Az egyes szereplők tehetségükhöz mérten minden lehető megtettek a darab sikere

érdekében. Lehetetlen, hogy valamennyiről külön-külön bővebben megemlékezzem.

Mint hogy azonban fáradozásaik úgy sincs egyéb díja, mint az én hálám és elismerésem, sorba veszem őket.

Theseus fejedelmet Szabó Ferenc játszotta. Értelmes szavalása mindenkit meglepett. Egeust Both Ferenc alakította kelő humorral. Lysander és Demetrius, a két szerelmes szerepében Krammer Kalmán és Kratvel István jeleskedett. Csinos görög jelmezeikben igen jól festett mind a kettő. Philostrate, az ünnepély-rendező szerepe Roth Eleknel igen jó kézben volt.

Mulatságos volt az athénei kézművesek csoportja: Vackor, Gyalu, Zuboly, Dudás, Orrondy és Östtövé. Az első Roth Ferenc alakította, a jámbor Gyalut Farkas János, szerepeiket jó izü humor jellemezte. Kimagaslott a kézműves csoportból Farkas Antal és Schaeider Ferenc. Az előbbi a derék Zubolyt, a másik Dudást a furó toltozót alakította. A közzjáték »Piramis és Thisbe borzasztó vigtragédiájában« rengeteg kacajt kellettek tréfás mókáikkal. Zuboly egy pár kuplét is bele szótt a klasszikus tárgyú vigjátékba. Ime néhány verse:

Athenében nagy divat:

Rica te! Sári te!

Irni »ansiksz kártyákat« . . .

Rica te! Sári te!

Széljel küldik névtelen

S mulatnak rajt végtelen . . .

Sári cinge-cungeráj. Rica te!

Sári te!

A ki kapott haragszik,

Rica te! Sári te!

Erre, arra gyanakszik . . .

Rica te! Sári te.

Szamar, a ki megteszi,

Bolond, a ki fölveszi!

Sári cinge-cungeráj, Rica te!

Sári, te.

Persze ő szegény a szamar fejével ezt a »szamar« címet megfizetelő titulushoz szánta a névtelen otromba »ansiksz kártya« írónak. — Jó volt még Orrondi üstfoltozó szerepében Neumann Gyula és Östtövé szabó szerepében Roth Dézsdő, Helyre két alak volt a két sisakos, pajzsos testőr: Szabó István és

a hol pedig gyülekezett volt, ott a zsandár szolgálatból jelent meg.

Jóllehet, hogy ez az egész tanítási komédia oly vidéken volt, a hol a nagybajszu tanítványoknak öt tized része urban érzelmű volt és bizony nyersen faltak volna fel a csupasz képű fiatal tanítójukat — ha lehetett volna.

Az első napi prelekción csak ismerkedés számba ment. A tankönyvek kiosztása és megállapítása a tanrendnek; azután pedig nagy ivás a falu zsidájának korcsmájában.

Folyt a pálinka, meg a savanyu, fanyar bor, mint a közeli Zsitva vize. A fiatal professor tanulmányozta az ő kedves tanítványait gusztusára s mikor látta, hogy a sok elázott kolléga pusziájától agyon van nyálozva, szépen megszökött.

Ez az első ismerkedési nap egy szombat délig esett meg. Következett az igazi tanóra a jövő keddre.

Szentül megjelentek pontosan reggel 9 órára. Beültek az iskola padjaiba.

Azt a hahotát hallani, mikor az ifjú professor egyenesen kimondta, hogy *mától kezdve* vége a silabizálásnak. Ezzel a módszerrel tanítani többé nem szabad; s mindjárt gyakorlatban bemutatta nekik a hangoztatási rendszert s ennek tanítás módját — azt csak látni kellett volna.

Mikor a buzgó fiatal professor elkezdett hangoztatni i . . . r, r . . . i stb., a vén nebulók elkezdtek csufolódva mekegni utána s szidták azt a bolond fejet, a ki a gyakorlati

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Karcolatok a régi tanítói életből.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Irta: A . . . s.

(Folytatás.)

És most nézzük csak, hogy is ment keresztül ez az egy teljes évig minden esperességben két hónapig tartó előkészítő kurzus.

Kérem mint valami aranyujtásos csász. kir. kerületi biztos, úgy utazott forsponton állomáshelyére menykő nagy ládájával — a mely tele volt tankönyvekkel — a kiküldött fiatal tanító.

Persze feltette magában a süldő tudós, hogy ezekkel a bácsikkal szemben a legridegebb férfias komolysággal lehet majd csak boldogulni. De kutyaliter csalódott. A kiadott rendelet szerint Sz . . . i kerület volt az első állomása.

Miután a székhelyen lakó (tanító) mester urnak csak egy szobából álló lakása volt s hozzá hat gyermeke, a plébános urnak pedig derogált (még akkor) egy szerény végzett képezdésnek lakóhelyet adni, vagy az asztalánál szívesen látni, ergő bekvártélyoztatott a falu egyetlen pantallonos emberéhez, a helység kovácsához.

Azzal nem bibelődünk, hogy töltötte itt a két hónapot a fiatal professor, csak azt

tudjuk, hogy szidta még a fundamentumát is a községnek, miért lett épen az centruma a kerületnek — mi csak a prelekciónról akarunk egyetmást elmondani, a mai fiatal tanítónemzedéknek a mulatságára, mert mi tagadás benne, azok bizony furák voltak.

Denique, eljött az első tanítási nap.

A szétküldött kerületi esperesi jelentés szerint, minden kedden, csütörtökön egész napon és szombaton csak délig be kellett rukkolni a kijelölt központ helyére az iskolamestereknek.

Tizenheten voltak ők, a nagy férfiak, kikbe bele kellett venni a legegységibb tantárgyakat s azokon felül a tanítási methodusokat.

A 17 közül 2 mond kettő 4 gymnáziumot végzett, de már az 50 év körüli férfiu volt. A többi egytől-egyig elemi iskolákba járt katona — többnyire a bandáknál szolgált — középkorú marcona alakok voltak.

Azt kellett volna látni, mikor az iskolamester urak — a községi iskola padjain helyet foglalva, a kerületi esperes, a helybeli plébános, a járási cs és kir. biztos s vagy 3 zsandár jelenlétében bemutatta a kiküldött cs. kir. képezdét végzett növendéket, mint a cs. kir. helytartóság oktatásügyi osztálya rendeltének végrehajtóját.

Azon meg senki sem csudálkozzék, hogy annyiszor használjuk a cs. kir. szót, mert akkor minden császári királyi volt.

A zsandár se volt ok nélkül oda rendelve, mert az iskolamestereknek egy helyre összpontosítása »gyülekezett« számba ment;

Lempék József. Csak mint néma szereplők vettek részt a darabban. De egyes jelmezekkel s katonás mozdulataikkal is feltűnést tudtak kelteni. Valamikor hasznavehető műkedvelökké válnak.

A jelmezekről szólva nem hagyhatom említés nélkül a műkedvelő leánykákknak csinos és valóban meglepő jó izlésre valló jelmezeit, mik az illusztrált angol kiadás képei után készültek. Gyönyörű királynői alak volt Krézer Etel Hippolita szerepében, jól is játszott. Hermina kedves személyesítőt talált Günther Antonióban. Herber Frida játéka, mint Heléna, művészi magaslaton állott. Sokszor nyílt színen is felzúgott a taps egyes játéka. Oberont én személyesítettem. Titánia tündér királynőt Krommer Anna. Játéka és gyönyörű jelmeze valóban briliáns volt. A csintalan manót Puck-ot Patkó Ilona várakozáson felül ügyesen játszotta. Szépek voltak a tündérke is: Iglhaut Ilka, rövidke szerepét nagy kedvvel játszotta. Ugy a többi tündér is: Krommer Etel, Patkó Erzs, Gász Róza, B. Piroska és Jolán is csinos énekeikkel és ügyes mozdulataikkal emelték az összhangot.

A műkedvelői előadások jelentőségét a közművelődésre nézve senki sem vonhatja kétségbe. Hiszen már a régi görögök Dionisos ünnepei is a mellett bizonyítanak, hogy egy a köznép, mint a miveltebb elem egyformán szórakozást és mulatságot lel benne, Épp azért nem ajánlhatom eléggé kartársaim figyelmébe azok rendezését.

És hogy sikerrel, t. i. anyagi sikerrel is járnak, bizonyosága a mi előadásunk. A számadások egybeállítását után az anyagi sikerrel nyilvánosan is be fogok számolni.

Most csupán még őszinte köszönetemet fejezem ki úgy a játszóknak, mint a nagy közönségnek, hogy e kettősen is jótékony célú előadásunkat támogatásukban részesítették. Kettősen jótékony annyiban, hogy míg egy részt az olvasókör könyvtárának gyarapításához hozzájárultak, az országos Eötvös alapnak is jótétevévé lettek.

Isten áldása rajtuk!

Bar.-Sellye, 1900. június 6.

Bodonyi Nándor.

Napirend 1900. június 8-án.

Naptár: péntek, június 8. — Róm. kath.: Medárd. — Prot.: Medárd. — Görög-kel.: (máj. 26.)

silabizálás helyett ezt a mekegő módszert kifundálta. S majd csak meg nem tagadták az engedelmességet, hogy ezzel az ujmódival nem kacagtatják ki magukat saját tanítványaik által.

Mit fognak mondani ugymond a szülők, ha a gyermek a rendes silabizálás helyett, a leckéit tanulva otthon elkezd — mekegni?

Alig tudta tanítói komolyságát fentartani a kiküldött ember. S hogy meggyőzze a mester urakat a tanmód helyességéről és gyakorlati oktatásáról, a helybeli iskolamester által hozatott a faluból egy még iskolába nem járt kis leánykát és előttük tanítva meggyőzte a mestereket, hogy ezen rendszer mellett nem lesz kénytelen a tanítvány 3 esztendeig silabizálni s csak a negyedik évben kezdeni az olvasáshoz, hanem nyomban az első két betűnél már olvas a gyermek.

Hát még mikor a fejszámolást s annak bevezető tanmódját fejtegette a kiküldött tanító, a szemléltető oktatás módját az értelem fejlesztést, — persze ezekhez már kellő képzettség és módszertani ismeretek kellettek, a mivel az akkori mester urak nem igen dicsekedtek, no ezekre a megkívántató dolgokra pedig ugyancsak kimondták az anathemat, olyan szavakkal, amit ide ki sem írhatunk. De hát azért a kedves atyfiak bevették azt és annyit, a mi és a mennyi két hónapon át bevehető volt. Ledrukkolta mindenik a tíz pengő forint tanítási díját (ennyi volt megállapítva) s ment a fiatal professzor a másik állomására s így egy éven át hat állomáson lévén egy pár száz megtakarított forint volt a fá-

Képusz. — Zsidó: Sivan 11. — Napkél 4 óra 7 perckor; nyugszik 7 óra 50 perckor. — Holdkél 2 óra 30 perckor délután; nyugszik 1 óra 18 perckor éjjel.

Időjárás. A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: meleg idő, borulás és helyenkint csapadék várható.

Katonai felülvizsgálat a megyeházán d. e. 11 órakor.

— (A koronázás évfordulója.)

Ünnepet ül holnap minden jó magyar. Holnap, június nyolcadikán lesz harminckettedik évfordulója a király koronázásának. I. Ferenc József 1868. június 8-dika óta viseli fején Szent István apostoli koronáját s azóta alkotmányos uralkodója, legfőbb és legjobb atyja a magyar népnek. Holnap az iskolákban szünetelnek az előadások s a növendékek misét hallgatnak. A főistentisztelet délelőtt 9 órakor lesz a székesegyházban, melyre *Nendtvich* Andor h. polgármester ma hívta meg a városi törvényhatósági bizottsági tagokat.

— (Zsínkó-émlék.) A végrehajtó bizottság a gyűjtőívek kibocsátása alkalmával azt határozta, hogy az ívek jun. 5-ig visszaküldendők, hogy lehetőleg még a nyári szünet előtt lehessen az emlék ügyében dönteni. Kérjük azért az igen tisztelt gyűjtőket, kik fáradásuk eredményéről még nem számoltak be, iverket s a gyűjtött összeget még nem küldötték be, sziveskedjenek ezeket mielőbb a végrehajtó bizottság titkárához *Bitter Illés*, főgimn. tanárhoz beküldeni.

— (A Zsolnay-szobor bizottság ülése.) A Zsolnay-szobor bizottság ma délelőtt 11 órakor tartotta a városháza közgyűlési termében báró *Fejérváry* Imre dr. főispán elnöklése alatt alakuló ülését. Az ülésen megjelentek: *Littke* József iparkamarai elnök, *Szeredy* József dr. kanonok, *Dischka* Győző főreáliskolai igazgató, *Erreth* János, Cs. *Schapringer* Gusztáv, *Hartil* Ferenc, *Piacsek* Gyula, *Perls* Ármin dr., *Tróber* Aladár dr. városi főjegyző, *Nendtvich* Andor helyettes polgármester, *Kindl* József, *Gyimóthy* Gyula, jánosi *Engel* József, *Rueprecht* Nándor, *Sehlauch* Imre, *Graumann* János, *Spitzer* Jakab, *Szuly* János, *Beck* Gyula,

radságának jutalma. A mester uraink pedig 54-ik évi augusztus és szeptemberében lettek vizsgáikat és lett belőlük diplomatikus tanító ur.

Az akkor képezdét végzett növendékeknek egy rendkívüli előnyük volt a megüresedett tanítói, főtanítói és kántortanítói állások betöltése körül.

Az t. i. ha egy állomás megüresedett, ki írták ugyan a pályázatot és összesereglettek ugyan egy-egy zsiros állomás megüresedése alkalmával az illető község vagy város székhelyén, de ha száz pályázó jelentkezett is, az 1854. évig végzett képezdésnek minden pályázó felett elsőbbsége volt és azzal a pályázattal nélkül töltetett be az állás, míg 1854. év után midőn már kevesebb kvalifikáció kívántatott a képezdékbe leendő belépésre és évről-évre több képezdét végzetek jelentkeztek a pályázatokon ama küldöttség előtt, a mely állt: a helybeli plébános, a kerületi esperes, a községi előjárók s a cs. kir. járás főnökből alá kellett vetni magát minden pályázónak a nevezett küldöttségi tagok által az esperes elnöklése alatt bármely tagjának a hozzá intézett, nyelvtani nevelés és tanítástani, számtan és gazdaságtani kérdéseknek a megfelelésére úgy, hogy egy ilyen pályázat egy valószínűségi examen jellegét viselte s csak ezen elméleti katekizálás után jött a sor az orgonálás és éneklés bemutatására, a minek befejeztével kandidatek hármát a helytartósághoz leendő felterjesztés, illetve kinevezésre.

Szavazata volt, 1 a helybeli plébánosnak,

Engesszer Miklós, *Krasznay* Miklós dr., *Incédy* Dénes, *Bánffay* Simon kir. tanácsos, *Dragonescu* Dömjén, *Höffler* Jakab, *Záray* Károly dr., *Ullmann* M. Károly, *Krausz* Mór és *Schmelzer* Ferenc ipartestületi elnök. Üdvözölvén a megjelenteket, báró *Fejérváry* Imre főispán emelkedett szellemű beszédben előadta, hogy egy szép eszme megvalósítása végett jöttek össze, melyet a pécsi keresk. és iparkamara pendített meg s Pécs város közönsége egy szívvel, egy lélekkel magáévá tett. Ez az eszme, hogy Pécs szobrot állítsanak *Zsolnay* Vilmosnak, ki nagy tehetségével és vasszorgalmával a magyar műipart megteremtette s világhírnevet szerzett nemcsak magának, de városának is. A szoborbizottságba a város közgyűlése 33 tagot választott s a pécsi keresk. és iparkamara is küldött ki tagokat. Üdvözli a bizottságot s azt megalakultnak jelenti ki. *Nendtvich* Andor helyettes polgármester indítványára a bizottság titkárrá egyhangú bizalommal *Záray* Károly dr. iparkamarai titkárt választván, *Littke* József iparkamarai elnök felszólalására az ülés lelkes éljenzés között köszönetet szavazott báró *Fejérváry* Imre főispánnak, hogy a bizottság elnökségét elvállalta, a mely körülmény már is biztosítéka a sikernek. A főispán az ovációt megköszönvén, *Záray* Károly titkár előadta a bizottság működésének tervezetét. Első sorban aláírási felhívások lesznek kibocsátva, melyben a nagy közönség a keramia költői nagymesterének szobrára adakozásra hivatik fel. A gyűjtés társadalmi uton országos jellegű lesz s az összes iparkamarák és ipartestületek is megkeresetnek a gyűjtés tekintetében. A gyűjtések határideje három hónap. A befolyó pénzek a pécsi keresk. és iparkamarához küldendők, honnan a pécsi kölcsönös segélyegyletben gyümölcsözőleg helyezendők el. E tervezetet *Nendtvich* Andor helyettes polgármester, *Szeredy* József dr., *Littke* József, *Dragonescu* Döme és *Kindl* József hozzászólásai után az ülés elfogadta s a felhívás megszerkesztésével *Záray* Károlyt biz-

1 a községi előjárásnak s az esperes, mint elnöknek, kinek szavazata döntött ugyan a kandidációban, hogy mely pályázók jussanak abba s azok közül, ki legyen első, másod, vagy harmad helyen kandidálva; mindazáltal, e komédia után az lett az állomás elnyerője, a kit a kerületi csász. kir. járásfőnök akart, jobban mondván, a kiről jó relatiót küldött fel a helytartósághoz.

Akkor korteskedésről szó sem lehetett, jaj volt annak a konkurrensnek, a ki megpróbálta az előjárókkal az ügye sikere érdekében bruderózni.

Nos, a mint már mondtuk is, hogy kár volt akkoriban némely képzett ifjunak születni, ezt későbbre halaszthatta volna a sors, hogy képzettségeiket akkor érvényesítsék, midőn egy pár évtized után nem volt oly sötétség Dániában.

Ime csak egy példa:

E karcolatok írója 1855. év őszén Pozsonymegye legjövendőmezőbb tanítói állomására kineveztetett.

Ezen állomás Csalóköz egy mezővárosában volt.

Két tanítónak kellett működni két osztályban, de most tizennégy filiális község tartozott hozzá, még egy segédet kellett alkalmazni, hogy a kántori teendők miatt az iskola ne szenvedjen.

E helyütt egy kis intermezzóba bocsájtokozom, mert a többi közt ezt is érdemes különösképpen fogva felemlíteni.

ták meg. Ha a három havi gyűjtési határidő letelt, a bizottság újra ülésezni fog s akkor fog intézkedni, esetleg egy szűkebbkörű bizottság útján, a szobor elkészítése ügyében, melynek ünnepélyes leleplezését *Zsolnay Vilmos* halálának évfordulójára, 1901. március huszonharmadikára tervezik. Ezzel az ülés egy-negyed tizenkettő után tíz perccel végetért.

— (**Jogász gyűlés.**) A helybeli jogászfizetés elnöksége f. hó 9-én (szombaton) délután félkét órára jogászyűlést hívott össze. A gyűlésen tárgyalandó dolgok közül kettő különösen érdekes. A programban ugyanis első tárgynak az egyetemi cimersértés ügyére vonatkozó határozati javaslat van jelezve; a második pontot pedig heteyi *Hetyey* Sámuel megyéspüspök által adományozott nyolcszáz koronán Párisba kiküldendő két delegátus megválasztása fogja képezni.

— (**Adományok.**) A pécsi Petőfi-Kör könyvtára javára dr. *Mende* Lajos vármegyei tiszti főorvos 20 kötet könyvet és *Jungmann* Rezső dr. orvos 16 kötet könyvet adományoztak, kiknek a kör hálás köszönetét ez uton is kifejezi.

— (**Baleset.**) Súlyos baleset érte a napokban Horváth József üszöghi legényt. A legény éppen gazdájának lovait hajtotta az itató kúthoz, midőn egy kőben megbotlott s oly szerencsétlenül esett a lovak alá, hogy az egyik ló rátaposott s a legény hátán súlyos zúzódásokat szenvedett. A súlyosan sérült legényt valószínűleg beszállítják a pécsi kórházba.

— (**Elfogott katonaszökevény.**) Jó fogást csináltak a napokban a hatóság emberei Ocsárdon. Egy Maró József nevű cigánylegényt fogtak el, ki azzal volt gyanúsítva, hogy a Kolompár-féle cigánybanda viselt dolgaiban ő is részes. Kihallgatásakor azonban az is kisért róla, hogy ő azzal a Maró Józseffel azonos, ki három évvel ezelőtt szökött meg az akkor Pécsen állomásozott 44-ik gyalogezredtől. Az elfogott legényt úgy a polgári, mint katonai hatóság felelősségre fogja vonni.

1855. év tavaszán a helytartóság iskolaügyi osztályfőnöke Kozacek tanácsos rendelkezéssel Nyárasd községbe kiküldetett a rokkant tanító mellé provisornak. E helyen ért a szerencse, hogy a nevezett város főtanítójává kineveztettem.

Mellesleg legyen mondva remek hanganyaggal áldott meg a természet és ezért nagyobb öröm nem érhetette a város és annak a 14 filiális községnek a lakosságát, mint hogy épen az nyerte el az állomást, a kiért ők Pozsonyba küldöttségileg is felmentek. Attems helytartóhoz, kineveztetését kérelmezni.

Nagy örömeben azt írja a város érdemes birája, hogy hány kocsit parancsolok az átköltözködére? És ezen, ha jól meggondoljuk nincs mit nevetni, mert boldogult elődömért Mosonmegye Kiliti községbe 18 kocsit ment, annak elődeiért pláne, a kit Vásárut községből vittek magukhoz 30 kocsival küldtek, de természetesen a nevezettek mind családok, gyermekes emberek, sokféle ingóságokkal, természetesen stb. költöztek megválasztott helyükre, míg magamféle majdnem gyerek embernek egy kofferkám volt, ebben birtam egész dominiumomat.

Gondoltam tehát egyet és nagyot. Ne hogy az mondassék egykor — ba netalán megtalálnék gazdagodni az új állomásomon, (a mi nem következett be), hogy »itt van ni! egy kocsin jött hozzánk a főtanító, most hogy tessz, mert meghusosodott nálunk,« — fel-

— (**A pécsvidéki tanítónők egyesülete**) tegnap délután igen érdekes előadást rendezett, mely alkalommal *Germand* Istvánné, a belv. el. leányiskola kiváló tehetségű tanítónője a phonomimikának nevezett írva olvasási módszer mibenlétét és eredményeit fejtegette. Ez új módszer a gyermekekkel úgy ismerteti meg a betűket, hogy azokat bizonyos természetes hangokhoz és jelekhez fűzi. Nem tanítja az olvasást az írással együtt mint az most történik, hanem előbb megismerteti a betűket, tanít olvasni és aztán írni. Czukrász Róza áll. tanítónő egy francia tanító nyomán találta fel ez eljárást és avval, állítása szerint, nagymérvű eredményeket ért el, a mennyiben a gyermekek sokkal rövidebb idő alatt tanulnak meg olvasni, mint most és majdnem játszva. *Germand* Istvánné nem hive annak; egy pár példa felhozása és illusztrálása által általános derűtséget keltett és sikerült neki hallgatóit arról meggyőzni, hogy igaz, a a mit állít: t. i. hogy e hangoztatási és jelgyakorlatok bontólag hatnak a fejelemre és nem is esztetikusok sokszor. Jelenvoltak az előadáson számos tanítónő és tanító kivül *Salamon* József kir. tanácsos, tanfelügyelő, *Laubhaimer* Róbert segédtanfelügyelő s ezenkívül a tanító-képezde harmadéves növendékei.

— (**Királyi kitüntetés.**) A király *Sadghy* Vince, pécsi királyi törvényszéki birónak az ítélőtáblai birói címet és jelleget adományozta.

— (**Bizottsági ülés.**) A város közigazgatási bizottsága e hó 14-én, a hónap második csütörtökjén tartaná rendes havi ülést. E napon azonban Úrnapja ünnepe lévén, az ülést másnap, folyó hó 15-én tartják meg délelőtt 10 órakor.

— (**A pécsi izraelita nőegylet**) június 14-én (csütörtökön) a gyermekkert összes helyiségeiben saját pénztára javára táncszórucskával egybekötött nagyszabású kerti ünnepélyt rendez. A közönség szórakoztatására rendkívüli érdekes halászat, ködfátyolképek, nemzetközi világposta, szerencse-

tetem tehát magamban, hogy több kocsin vonulok be új állomásomra, ezért öt kocsit kértem.

Vetekedett a 14 falu legjobb gazdája az anyavárossal együtt, hogy kik jöjjenek értem.

A legelőkelőbb öt gazda maga jött értem kocsijával, a világért sem bizta volna a funkciót a cselédjére; azonban én voltam a legnagyobb pácban. Mi a manót tegyek én öt kocsira? Végre elhatároztam, hogy kiszedem szépen a mi a ládamban van és soha se vessek a szememre, hogy »egy nadrágba jöttem a városba új állomásomra.

Nosza tehát a megérkezett kocsik gazdájával egész estefelég bruderoltam a nagykorcsmában s tettem pedig ezt azon jól megfontolt elővigyázatból, hogy este érkezhessem a városomba, nehogy megint az mondassék egykor: »öt üres kocsival jött hozzánk.«

Pedig bárkinek bebizonyíthattam volna, hogy a kocsik nem voltak üresek, mert az első kocsin uri magam, a másodikon a ládám, a harmadikon egy kis batyuban egy öltözet ruhám, a negyedikon a fehér ruhám és végre az ötödiken egy rossz bundám volt elhelyezve. Ki mondhatta tehát azt, hogy üresek voltak a kocsik?

(Vége köv.)

kerék, konfettiszórás, serpentin- és rózsadobálás, azonkívül eddig még Pécsen nem látott számtalan különféle apró kellemes meglepetés készül. Este fényes kivilágítás. A zenét ifj. Kórodi Gyula jól szervezett népzenekeze fogja szolgáltatni. Ételeket és italokat mérsékelt áron a nőegyleti választmányi tagok fognak kiszolgálni. Belépti-jegy tombol akarttyával együtt 1 korona 20 fillér, gyermekeknek 60 fillér. Jegyek előre válthatók Alt és Böhm cég kereskedésében és a Tausz-féle dohánytörszében. Kezdeté délután 3 órakor. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak s hirlapilag nyugtáztatnak. A mulatság kedvezőtlen idő esetén is megtartatik.

— (**Az ünneplő Sásd.**) A keresztény Magyarország 900 éves fennállásának örömnepét a sásdi plébánia hét községének tanuló ifjúsága a sásdi összes urihölgy közönség és intelligencia, élükön *Máthé* Ödön főbiró és *Borsitzky* Imre kir. járásbiróval, a szülők, az iskolaszékek, a községi előjárók és a nagyközönség részvételével — a tegnapelőtti napon tartotta meg. Az ünnep oly fényesen sikerült, melyet csak *Gundy* Miklós sásdi plébános és *Gödre* egyházkerületi esperes tud faluhelyen ragyogtatni. Reggel már 7 órakor a fiókközségek-ből a tanulóifjúság megérkezett s pont háromnegyed nyolc órakor volt a felvonulás a 300 tanulóval a templomba, két templomi és az iskola nagy nemzeti zászlója alatt, de igen sok kisebb nemzeti zászlók lobogása mellett, impozáns látványt nyújtott a kettős sorban lépdelő ifjúság csapatjának hoszu sora. Megható és lélekemelő volt a templomban a 300 tanuló éneklése, a programmszerinti szavallatok is igen jól sikerültek. Kitészik abból is, hogy *Máthé* Ödön főbiró egy sásdi tanulóknak, *Lakatos* Bódognak, mint legkitünőbb szavalónak 2 korona ajándékot adott. A szózat, a pápahimnusz és a Kölcsey himnusz elneklése gyönyörködtető volt. Az ünnep szép sikeréért a tanítósnak az iskola igazgatója és vendégek részéről dicséret elismerés nyilvánított. Az ünnep végén *Gundy* Miklós esperes a tanulóknak kiosztott 300 drb. zsemlét, félmm. Szent-János kenyeret és 300 drb. könyvet.

— (**Megrepedt vízvezetési cső.**) A Makár utcán a püspök szőlőkertje alatt a vízvezetési cső tegnap megrepedt. A rendőrség intézkedett a megrepedt vízvezetési cső helyreállítására végett, a mi ma meg is történt.

— (**Betörés.**) *Bachmann* András, havidogasszony-utcai lakos, napszámos, Pécsváradon betörést követett el, ellopván egy csomó ágyneműt. A lopott portékát eladta itt Pécsen egy zsidóbarátnak, ki azonban mikor meghallotta, hogy *Bachmann* a betörésért keresik, felvitte azt a rendőrségre. Így tehát a lopott ágynemű most megvan, csak a betörőt kell elfogni, ki Pécsről ismeretlen helyre távozott.

— (**Kinevezés.**) Az igazságügyminiszter *Vajda* Péter, paksi kir. járásbirósági segédtelekkönyvvezetőt, jelenlegi alkalmaztatása helyén, a X. fizetési osztály 3-ik fokozatába telekkönyvvezetővé kinevezte.

— (**A főreáliskola ösztöndíjsai.**) A *Gründler*-féle ösztöndíj-alapítvány bizottsága ma délután 3 órakor ülést tartott a városháza polgármesteri helyiségében *Nendvich* Andor, helyettes polgármester elnökle

alatt. Az ülésen résztvettek: *Fekete Mihály*, városi tiszti főügyész, *Dischka Győző* főrealiskolai igazgató és *Kindl József* bizottsági tag. Az ülés a folyó tanévre a főrealiskola tanulói közül a következőket javasolja jutalmazni a Gründler-féle ösztöndíjakból: *Singer Sámuel* és *Hoffmann András* 60—60 koronával, *Rosenhal Miksát* 80 koronával; *Kiss Ernőt* és *Sasvári Gézát* 140—140 koronával.

— **(Az első fecske.)** Igy június elején, mikor a fürdőszézon már előreveti sugárait, mi volna más az első fecske, mint az első fürdő-jelentés. *Lipik* jódfürdő igazgatósága küldte ma az első jelentést szerkesztőségünkbe, melyből kitetszőleg ezen közeli, kies fürdőhelyen május hó 31-ig már összesen 444 fürdővendég fordult meg.

— **(Átcsatolt község.)** A belügyminisztérium vezetésével megbízott m. kir. miniszterelnök Somomogy-vármegyében büssüi anyakönyvi kerületbe tartozó *Zimány* községet a nagy-atádi anyakönyvi kerülethez csatolta át.

— **(Pályázat.)** A pécsváradi járásbírósnál egy irnoki állás van üresedésben. Kérvények július 3-ig adandók be a pécsi kir. törvényszék elnökéhez.

— **(Minden jó, ha a vége jó.)** Cudarul berugott a napokban *Fleischmann Hugó* árpádi lakos, s akárcsak *Noé* apánk, nem ismerve a bor erejét, kint a határszélen lefeküdt a fűbe s aludt mélyen, igazán. Képzelt azonban kinos meglepetése, midőn felébredt, arra a keserű tapasztalatra jutott, hogy zsebéből valaki 25 koronával terhelt

pénztárcáját ellopta. Nyomban jelentést tett az esetről a községi előljárósnál, hol azonban tudtára adták, hogy a pénze nem veszett el, mert egy *Johannesz János* nevű becsületes ember megtalálta s mint talált tárgyat átadta a községi előljárósnak. Így hát minden jó, ha a vége jó!

— **(Adakozás.)** A Havihegyen emelendő kőkereszt költségeinek fedezésére lapunkhoz küldtek: *Ocskay Rihmer* Mária 1 kor., *Schaurek* Bódogné 1 kor., *Ocskay Sarolta* 1 k., *Rumerskirch Irén* br. 1 kor., *Záborszky Iлона* 1 kor. s egy névtelen 1 kor., — összesen hét koronát.

— **(Elemelt teke-bábuk.)** A három fecskéhez címzett vendéglő tekepályájáról ezelőtt három héttel eltűntek a bábuk. Mint a rendőrség kiderítette, a bábukat egy zsákban egy 52-5s baka emelte el, ki egy másik vendéglősnek eladta azokat, kinél most megtalálták az elemelt bábukat.

— **(Éjjeli rend.)** A természet bölcs berendezkedését, hogy nappal dolgozzunk, éjjel pedig nyugodjunk, vajmi kevesen tartják be. Mi türes-tagadás, néha gyakran jól esik a nappali munka után a nappali szórakozást benyújtani az éjjelbe. Igy történt aztán, hogy némelyek ma éjjel szórakoztak s mikor már jónak látták, hogy nyugalomra térjenek, az utcákon végtelen végig ordítva vonultak s az utjukba eső csöngőket hatalmasan megrázva illetőleg megnyomkodva s a hol csöngőt nem találtak, ott meg az ablakokat zörgették meg erélyesen. Privát passzió elvégre, melyet azon-

ban a rendőrségnek kötelessége volna a lehető szűk korlátok közé visszaszorítani.

— **(Lövés az éjben.)** A napokban, úgy kilenc óra tájban, midőn dacára a hosszú estéknek, a falu népe korán pihent le, *Németh István*, bostai lakos, zajt hallott az udvarán, s magához véve töltött fegyverét, kiment az udvarra, hol éppen az éléskamra háta mögött látott eltűnni egy sötét alakot, mely mintha ovatosan, négykézláb igyekezett volna tova haladni. Miután a gazda többszöri felhívására választ nem kapott, lekapta válláról fegyverét és az alak felé lőtt, mely a következő pillanatban sikoltó rőtögéssel rogyott össze. A gazda tolvajtól való félelmében szomszédja, *Köves András* sertését lőtte agyon, mely a kerítésnél levő s nyitva felejtett kis ajtón át távedt a szomszéd udvarra. Persze a dolognak folytatása lesz a bíróság előtt, hol az agyonlőtt sertés gazdája kártérítés címén panaszt emelt *Németh István* ellen.

— **(Féltékenység.)** *Vales József*, nagy-budméri lakos, már huzamosabb idő óta gyanakodott fiatal feleségére, hogy az megszegi a hűségi esküt, féltékenysége azonban teljesen ok nélküli való volt, mit azonban sehogysem lehetett a zöldszemű ördög karmai közé jutott emberrel megértetni. Folytonosan kinozta féltékenykedésével az asszonyt, kinek valóságos pokollá vált az otthona s ki aztán végre, hogy megszabaduljon a kintásoktól, eltűnt férje házatól. Miután *Vales József* feleségét szüleinél sem találta meg s hosszas kutatás után egyáltalán nem tudott nyomára

az első lövések, földhányás ütődött a fejéhez s közvetlen közelében furódott be egy golyó.

A közelében *Frank Müller* állott füstölgő fegyverrel. *John* a dühtől reszketve, rá akarta magát vetni.

— Bocsásson meg, de a messzeségből gúnak néztem, amint lelapult — mentegetődzött zavartan.

— Csodálatos tévedés; ön, akit sasszeműnek mondanak, háromszáz lépésről gúnak néz egy embert!

— Csak nem gondolja, hogy orgyilkos akartam lenni?

— Én nem gondolok semmit, de azt tudom, hogy hajszálon függött, hogy életembe nem került az ön szórakozottsága.

— Elmúlt dolog! Nem érdemes beszélni róla! Örvendjünk, hogy ilyen szerencsés kimenetele volt az én átkos tévedéseimnek.

— Tanácslom uram — telette fenyegető hangon *John* — hogy óvakodjék máskor az efajta tévedésektől.

Mig távozott *Frank*, *Jantjé* hirtelen a kapitány mellé lett termett.

— Az a gazember önre lőtt uram! — mondta lelkendezve.

— Honnan tudod?

— Láttam jól, amint önre célozott.

— Majd elbánok a hóhér-fattyuval! — kiáltotta *John* s a puskaagygyal dühösen dobbantott. A bíróság elé állítatom a gézengűzt!

— Nem érne vele semmit! — kapitány. Én vagyok az egyetlen tanu és ezen a földön nem sokat adnak a fekete ember vallomására és nem is ítélnék el egy bűrt

— be voltam csipve, de nem nagyon, csak egy fél üveg cape smoke-t hajtottam föl.

— És a mámorodban összekaptál *Baas Müller*rel, aztán *Müller* és *Baas* között te miattad verekedés kezdődött, ütlegek történtek: ez több, mint a mennyire te méltó vagy. Mikor *Baas* ütött, azt mondtad, hogy ő apádat és anyádat lelőtte. Hazugság volt ez, — vagy mit akartál vele?

— Nem volt hazugság, *Baas* — felelte izgatottan a hottentotta. Már egyszer mondtam és most újra elmondom. Hallgasson meg *Baas*, elmondom az egész történetet.

— A mikor még ekkora voltam — folytatta és egy tizenégy-tizenöt éves hottentotta magasságát mutatta — én, az apám, az anyám és a nagybátyám — igen öreg ember, idősebb, mint *Baas Croft*, mint *bywonerek**) ott lenn *Lydenburgban* laktunk egy birtokon, a mely az öreg *Müller Jakabé*, *Frank Baas* apjái volt. Erdős vidék volt az és az öreg *Jakab* télen át szokott rajta vonulni s vele jött egy angol nő és a fiatal *Frank* — az, a kit tegnap láttunk.

— Hány éve lehet annak? — kérdezte *Croft*.

— Husz esztendeje mult tavaly télen. *Frank* akkor nagyon fiatal volt; még alig pelyhedzett az álla. Mikor *Jakab* elment a vidékről, hat ökröt bizott az apámra s a lelkére kötötte, hogy úgy ügyeljen az állatokra, mint a szemefényére, mert ha baj esnék, az életébe került. De mintha boszorkányság lett volna a dologban, mind a

*) Olyan emberek, a kik idegen műveletlen vidékeken a tulajdonos engedélyével letelepednek és a földet megművelik, anélkül, hogy ezáltal a föld tulajdonára bárminő igényt tarthatnának.

jutni, attól való féltében, hogy az asszony tán öngyilkosságot követett el, jelentést tett az esetről a községi előjáráságnál, mely most keresteti az eltűnt asszonyt.

— **(Megint panasz.)** Gyakran kell felszólalnunk egy és ugyanazon dolog miatt, míg talán egyszer, ha a hatóságot jókedvében találjuk, eredményt érünk el. Többször panaszkodtunk már, hogy reggelenként a szobacicák, no de nemcsak azok, hanem a ház asszonyai is — sok helyütt! — a törölő rongyot az utcára, azaz jobban mondva az ablak alatt elhaladók fejére rázzák. Hogy ez nem valami kellemes, az magától értetődik. Csodáljuk, hogy a mosdóvizeket is nem az ablakon keresztül öntik ki. Igazán, hogy annyira nem mennek, az szép vonás tőlük. Mindazonáltal az utcára való porolást is meg lehetne akadályozni, csak az erről szóló szabályrendeletet kellene végrehajtani. Ideje volna, mert ma-holnap nem merünk másutt menni, mint a kocsiút kellős közepén, ott mégis nincs annyira veszélynek kitéve a toalett, a ruha.

— **(Szigorlat.)** Biró Jenő, a helybeli jogakadémián végzett joghallgató, tegnap Kolozsvárott az első jogtudományi szigorlatot jó sikerrel letette.

— **(Talált gyermek.)** Ily cím alatt megirtuk a napokban, hogy Málom község határában a napokban arra járó emberek egy körülbelül három hónapos, egészséges fiúcsesemőt találtak, kit egy jószívű asszony vett magához gondozás végett. A gyermek anyja után megindított nyomozás azonban most ered-

ményre vezetett, a mennyiben sikerült az anyát *Jovanovics* Julia cselédleány személyében ki-nyomozni, ki be is vallotta már tettét, azonban foglalkozás nélküli voltára és nyomorúságos helyzetére hivatkozik. A fiatal anyát fel-jelentették a bíróságnál s míg itt ügye elin-tézést nyert, addig a talált csecsemő a jószívű asszonynak ápolása alatt marad, ki önként ajánlkozott a kis fiu ingyenes eltartására.

— **(Végzetes kísérlet.)** A tirlomonti cirkuszban rendkívül tragikus eset történt a minap. A cirkuszban egy amerikai társaság tartott előadásokat s az egyik számban való-szinűleg romantikus hajlamainak engedve, közreműködött egy gyönyörű szép tirlomonti asszony is. Főadata az volt, hogy egy pam-lagon nyugodva, az orrán üveggömböket ba-lanciroztasson, a melyeken d'Alembert mű-lövész próbálta ki az ügyességét. Többször sikerült is neki az üveggömböt lelőni. A minap este az asszony ismét mozdulatlanul feküdt a pamlagon s várta a pillanatot, a mikor d'Alembert célolni kezd. Egyszer csak meg-látta a nézők között a férjét, a kinek fogalma sem volt róla, hogy a felesége hol tölti az estéit. A szerencsétlen asszony az ijedtségtől önkénytelenül föl akart kelni. Ebben a pilla-natban csattan el a puska ravasza s a golyó a helyett, hogy az üveggömböt érte volna, az asszony agyvelejébe furódott. A kórházba vitték, hol most a halállal vívódik.

— **(Az érettségik.)** Aki valaha egy magasabb iskola folyosóit rőtta és padjait faragta, ismeri az érettségi vizsgák két al- és

műfaját: a szóbelit és az írásbelit. A meg-kövesedett pedagógiai tradíció úgy kívánja meg, hogy az írásbelik megelőzzék a szóbelieket. A kettő között szünet van, mely arra szolgál, hogy elő lehessen készülni, de egyut-tal a kétség napjaiból is van összerakva. Az érettségizők ezalatt kevésbé tanulnak, mint sem inkább néma megadással és a szerencse előre meg nem jósolható, de általuk érthetlen okokból sejtettnek vélt szeszélyeire támasz-kodva, — számítják az estélyeket, mely ér-heti őket, a vizsga egy kérdésének alakjában. Ezer kétség és aggodalomból áll ez a tizenöt-husz napra terjedő időköz, különösen azokra, nézve, akik elég derűs kedélyűek voltak ahhoz, hogy a könyveket inkább csak szobadisznék tekintsék s belsejükről való fogalmuk nagy-mérvű folytonossági hiányban szenvedjen. A napok pedig rohannak és rohamosan fogynak s pár nap választja el csak az eltörölt lutri feltámasztott elveit sikeresen alkalmazni vélő-ket attól, hogy megszólaljon — lassu és szí-veidöbentő hangon — a mélyen tisztelt tanár ur! — Kérem, mondja meg, hogy . . .

— **(Magyar bor Kínában.)** Hó-dítunk mi is a mennyei birodalomban. Egye-lőre nem katonákkal, hanem — borral. A mandarin is szívesen iszik már a magyar bor-ból, persze nem az Engel-fajtából. A magyar-orosz borok bevitelével a múlt évben tett kísérlet eredménye nagyon kedvező volt. A magyar vörös borok bizonyos fajait Shanghai-ban igen jól fogadták, az árukat sem drá-gálták úgy, hogy az első próbamegrendelést

hat elpusztult. Három sorvadásba esett, egyet oroszán rabolt el, egyet óriási kígyó ölt meg, az utolsó meg mér-ges növényt rágott s elhullott. Mikor esztendőre vissza-jött Jakab és meghallotta mi történt, irtózatossá haragra gerjedt. Félholtra verte apámat, addig ütötte, míg vére-sen, eszméletét veszítve, a földre nem bukott. Hiába mu-tatták meg az elpusztult állatok csontjait, mégis azzal gyanúsította, hogy eladta az ökröket.

Más baj is történt. Tizenhat fekete ökrös fogata volt Jakabnak. Szerencsétlenségre ez a fogat is az apám gondja lett. Este hajtották be az udvarba az ökröket s másnap reggel nyitva volt az ajtó és hült helye volt az állatoknak.

Mikor Jakab annak hírét vette, magánkívül lett haragjában. A fia megelőzte szándékában; lekapta pus-káját válláról s közvetlen közletről agyonlőtte az apámat, azután az anyámat, akit csak a második lövéssel tudott megölni. Mikor rám került volna a sor, egyszerre csak szép sorjában befelé sétáltak az ökrök. Kitérték éjszaka az ajtót, kimentek a mezőre s alkonyidőre hazatértek. Ezért gyűlölöm én ezt az embert, apámnak és anyámnak gyilkosát és ezért üldöz ő engem, mert az egyetlen élő tanuja vagyok a hóhérságának.

TIZEDIK FEJEZET.

John megmenekül a veszélytől.

A következő hétfőn John Jantjével kocsin Mooin-fonteinba ment, hogy Hans Coetzeevel vadászatra menjen.

Mikor a ház elé ért, Frankot pillantotta meg, aki unat-kozva sétált föl s alá.

Johnt nagyon kellemetlenül érintette ez az össze-találkozás. Soha sem szívelhette ezt az embert, de a leg-utóbbi összetűzés óta felforrt a vére, hacsak rá is gon-dolt. Kiugrott a kocsiból, hogy ügyet sem vetve rá, be-lépjen a kapun, mikor Frank hirtelen eléje lépett barát-ságosan mosolyogva.

— Hogy van kapitány? — kérdezte szívélyes han-gon, a kezét nyujtva, melyet John alig érintett. — Va-dászatra jött, ugy-e? Meg akarja mutatni nemde a transz-váliaknak, hogyan kell lőni? De miért olyan mogorva? Talán még mindig arra az ostoba összetűzésre gondol? Nos, tehát bevallom, hogy rosszul cselekedtem és ezennel bocsánatot kérek öntől.

Bementek a házba.

Miután a kapitány egy csésze kávé megivott, Coetzeené beszélgetni kezdett vele.

— Vöröskabátos ugy-e kapitány?

— John igenlőleg intett.

— Akkor mit keres itt? Talán kémkedni akar?

A társaság halkán nevetett.

— Téved asszonyom. Gazdálkodni jöttem ide — felelte zavartan John.

Most már hangosabban nevettek.

— Hihetetlen! És értene a gazdálkodáshoz vala-mit? — kérdezték kórusban.

A kapitány bosszusan hagyta ott a társaságot, ko-csira ült és kiment a vadászterületre. Alig dördültek el

több megrendelés követte. Csupán az sajnálatos, hogy a törési százalék többször igen nagy volt; így egy küldeménynél a törés 30 százalékot is kitett.

— (**Kihaló növény.**) A párisi kerétszeti kiállítás osztrák osztályán pompás dísznövények és egyéb ritka palánták mellett üvegbúra alatt látszólag jelentéktelen növényt mutatgatnak, vékony szárain csenevész levelek tengődnek, amelyek hervadt geranium-levelekhez hasonlók. Gyökere kinyulik a földből s az egész növény elrostosodott kaktuszhoz hasonló. Mégis nagyértékű ez a palánta, mert családjának egyetlen és utolsó sarja. Korát a tudósok megfigyeléseik alapján több száz évre teszik. Az aszklepiadeák családjához tartozik s száz évvel ezelőtt hozták a Jóremény-fokáról Ausztriába s ez alatt a hosszú idő alatt nem sikerült magot kapni tőle.

— (**A bacillus-ölő Röntgen-sugár.**) Münchenben dr. Zeiler orvos, Röntgen tanítványa, rendkívül fontos felfedezésre jutott. Megállapította ugyanis, hogy a Röntgen sugarakban levő bizonyos áramoknak baktériumellenes tulajdonságát az összes baktériumos fertőzésből származó betegségek gyógyítására sikerrel lehet használni. A gyógykezelés nem jár fájdalommal. A müncheni orvosi tekintélyek a találmánynak nagy jelentőséget tulajdonítanak.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése június hó 7-én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Ház mai ülésén Lukács László pénzügyminiszter betérjlesztette a közözügyi kiadásokról szóló törvényjavaslatot.

Az állatorvosokról szóló törvényjavaslatnál Farkas József ellene, Makfalvy Géza mellette beszéltek. Az utóbbi azért volt a javaslat mellett, mert emeli az állatorvosok tekintélyét és megszünteti az állatkezelési akadályokat.

Major Ferenc nem fogadja el a javaslatot, mert a kiscgazdák érdekeit megkerüli.

Madarász József és Thaly Kálmán szintén ellenzik a javaslatot.

Darányi Ignác válaszulván a szónokoknak, a javaslat szükségszerűségét megokolta.

A földmívelési miniszter beszéde után általánosságban elfogadták a javaslatot s átérték a részletekre, a mikor is Major Ferenc, Bezák Ferenc, Darányi miniszter, Belicska Béni, Makfalvy Géza, Pichler Győző és mások beszéltek.

Azután Olay Lajos és Major Ferenc interpelláltak a zugligeti katasztrófa ügyében.

TÁVIRATOK.

— **Ugron Gábor összeférhetlenségi ügyei.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A képviselőház összeférhetlenségi bizottsága ma ülést tartott, melyen **Andrássy** Tivadar gróf kivételével valamennyi tag megjelent. **Rátkay** László miután bejelentette, hogy ellene szintén összeférhetlenségi bejelentés történt, tehát a vitában nem vehet részt, elhatározott, hogy holnap Rátkay ügyét tárgyalják.

Ugron Gábor levelet intézett az összeférhetlenségi bizottság elnökéhez, kijelentvén, hogy a talpa-ügyben az államvasutakkal kötött üzlet nem összeférhetetlen, mert az államvasat nem a kormány. A pokróc ügyben kijelenti, hogy akkor még nem volt képviselő és ez ügyben egyedül a kötelező ötödik pontjában foglalt bíróság az illetékes s így az összeférhetlenségi bizottság ebben illetéktelen.

— **Gázrobbanás az egyetemen.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Budapesten a központi egyetem harmadik emeletén a cselédszobában gázrobbanás történt. A szolga súlyosan összeégett s eszméletlen állapotban fekszik. A detonáció igen erős volt; a mentők és a tűzoltók is kivonultak.

KIR. TÁBLAI ÉRTESETŐ.

1900. évi június hó 4-én s a köv. napokon elintézték ügyek.

(**Rövidítések magyarázata:** hh. = helyben hagyva, mv. = megváltoztatva, rmv. = részben megváltoztatva, fo. = feloldva, rend. = rendkívényileg vissza, ms. = megsemmisítve, rms. = részben megsemmisítve, vu. = visszautasítva, hna. = hely nem adatott.)

I. Polgári tanács.

Előadó: **Püsch Antal.**

- III. 1323. Néh. Dulánszky Nándor hagy. ügye. — rmv.
1387. Siklóson elhalt Ujvári Cseh Gáborné hagy. ügye. — hh.
1399. Radón elhalt Szabó Mihály hagy. ügye. — mv.
1408. Radón elhalt Bácsai István hagy. ügye. — hh.
1426. Bárász András s t. — Böröcz András s t. zárlat. — rmv.
1438. Weissenfeld József s n. — Ungerbiller Henrik s t. r. per. — hh.

Előadó: **Tóthossy Béla.**

- V. 1214. Dani János — Geiger Gyula panasz. — hh.
1247. Nicholson gépgyár — Dr. Illés Samu panasz. — hh.
1251. Giersig Hedvig — Pap Antal házass. felb. — hh.
1354. Varga Samu János s t. — özv. Egyed Kovács Jánosné s t. öröks. — hh.
1396. Fűzi Pál — Tóth Julianna házass. felb. — mv.
1433. Strakovics Ignác — Szabó Matild házass. felb. — hh.

Előadó: **Kaufmann Nándor.**

- V. 1266. Jurcsicz Teréz s t. — Purits Menyhért öröks. — hh.
1267. Simon Erzse s t. — Maninger József öröks. — hh.
1434. Eisenstädter Soma csődügy. — fo.
1324. Teleki Zsigmond — Kapussy Dániel 2558 frt 10 kr. — mv.
1325. Lakos Nándor — ifj. Bárdos János s t. 22 kor. 60 fill. — rmv.
II. 1432. Verbovecz Ferenc s t. — Lázár Salamon bizt. végr. — hh.

Előadó: **Holics Gyula.**

- V. 1355. Alberti és Iza községek — özv. Zimányi Józsefné 1000 frt. — rmv.
1356. Bischof György — Hauk Fülöp s t. 1240 frt. — hh.
1381. Málinger Mihály — Lezsál Juli házass. felb. — hh.
1397. Gerth János — Gerth Anna Mária válóper. — hh.
1403. Kis Katalin és Kis Erzse — Kis Mihály s t. öröks. — hh.
1435. Dirnbach Jenő — Grünbaum Regina válóper. — hh.

II. Polgári tanács.

Előadó: **Röck Gyula.**

- V. 1382. Zsolnai József s t. — Zsolnai István öröks. — hh.
1406. Egyed Józsefné — Horváth József s t. öröks. — mv.
III. 1388. özv. Mezei Farkasné s t. — Szabó János végr. — fo.
1395. Kohn Adolf — Kovács Ferencné igazolás. — ms.
1428. Podvinecz és Heizler — Döme Péter s t. végr. — rmv.

Előadó: **Graf Károly.**

- V. 1179. özv. Koss Antalné s t. — Neu Terézia s t. zjog törl. — hh.
III. 1285. Krizsai János — Medved József zjog bek. — hh.
1317. Közalapítványi ügyigazgatóság — Mektényesi evang. lelkeség elleni felszól. — mv.
1318. Pill Margit — Blumenschein Katalin s t. tjog. — mv.
1340. Imre Ferenc s t. — Magyar földhitelintézet zjog törl. — rend.
1357. Kassanise István — Danojlovics Lázó s t. végr. — rend.
1371. özv. ifj. Gulyás Antalné s t. — özv. Kovács Lászlóné szolg. törl. — hh.
1373. Heller Adolf — Pirka János s t. zjog bek. — mv.
1374. Hegyi Katalin s t. tjog megszünt. — rend.
1375. Renicz János s n. — Török Katalin s t. tjog bek. — rend.
1385. Pavkovics Antal — Pavkovics István végr. — ms.

Előadó: **Zsakovszky Ferenc.**

- V. 1455. Ziegler Gergelyné — Schweitzer Antal s t. öröks. — hh.
III. 1420. Resch János — Balárdi István s t. végr. — rend.
1425. Farkas Mihály — Magyar Flórián ár. — hh.
1443. néh. Gyürki Vilmos s n. önkéntes ár. — rmv.
1469. Tolnavideki taktár — özv. Tegzes Kálmánné végr. — rend.

Büntető tanács.

Előadó: **Boz Alajos.**

- V. 1664. Horváth János lopás. — hh.
1668. Horváth Ferenc s t. lopás — rmv.
1670. Neufeld Antal s t. id. ingó vagyon rong. — hh.
1672. Horváth József Á. ám s t. k. tsért. — hh.
1674. Bisovszky Ferenc s t. — vu.
1675. Pugnándi Mihály s t. — vu.
1676. Bolics Józsefné becs. sért. — vu.

Előadó: **Cziglányi Béla.**

- V. 1554. Ágoston Gáspár s t. hat. ell. erősz. — hh.
1568. ifj. Folk János s t. ham. tan. — fo.
1569. Tóth István súly. tsért. — hh.
III. 1699. Popovics Obrád s t. köz. ell. kih. — rmv.

Előadó: **Angyal Pál.**

- V. 1588. Magyar József hat. ell. erősz. — hh.
1673. Törő Mihály s t. lopás és org. — vu.

Előadó: **Nábráczky Lajos.**

- V. 1615. Vörös József gyilk. — hh.
1667. Kocsis György sikk. — vu.
1616. Vörös József erősz. nemi köz. — hh.
1662. Stvertka Ignác zsarolás. — hh.

Előadó: **Varga Nagy István.**

- V. 1553. Fischer Sámuel csalás. — hh.
1556. Tóka József hat. ell. becs. sért. — rmv.
1570. Monori Józsefné id. ing. rong. — hh.
III. 1680. Beck János gond. ok. súly. tsért. — ms.
1681. ifj. Péter Henrik s t. súly. tsért. — rmv.

Elintézésre kitűzött ügyek.

Bejelentések 1900. évi június hó 11. s köv. napjaira.

I. Polgári tanács.

Előadó: **Püsch Antal.**

- V. 1337. Rézmann István — özv. Rézmann Mihályné öröks.
1383. özv. Verics Jánosné s t. — özv. Esztergomgy Gáborné ing. tjog.
1405. Dr. Balassa Károly — id. gróf Festetich Imre 4000 kor.
1454. Frank Simon — Hercegszöllősi izr. hitközség 1694 kor. 84 fill.
1555. Poszpics Adám — kk. Poszpics Mária s t. törvényt. kim.

Előadó: **Tóthossy Béla.**

- V. 1085. Rostás János — Pápa József öröks.
1281. Rostás Ferenc — Pápa József s t. öröks.
1135. Kaufer Sámuel — Gyurisics József szolg. jog.
1158. Kornmayer Jánosné s t. — Stiegler József s t. öröks.
1159. Dudás Juli — özv. Kovács Istvánné s t. öröks.
1508. Máté Katalin — Kis Sós Dávid házass. felb.

Előadó: **Kaufmann Nándor.**

- V. 1462. Ritzli István — Weszelszky Ferenc zjog. hatályt.
1509. Hubenay Sándor — Weiser József szab. tjog.
1472. Spitzer Lipót csőd.
1333. Taussig W. — Kleer Emerich 160 frt 99 kr.
1334. Paskusz Dávid — Atymov Peró 500 frt.
III. 1529. Schapringer J. — Berger Péter végr.

Előadó: **Holics Gyula.**

- V. 1404. Szabó Imre — Nyirádi Róza válóper.
1439. Udvardi Nándor — Frúhauf Nándorné 2181

- frt 50 kr. — ugy 601 frt 50 kr.
 1461. Szeles János — Oroszi Rozália válóper.
 1464. Varga Ferenc s t. — Bukovics István s t. utszolg. jog.
 1465. Kovács József — Csikós Katalin válóper.
 1504. Morche József — Schneider Mária válóper.

II. Polgári tanács.

Előadó: *Rökh Gyula.*

- V. 1507. Deák Keresztes Antal — Turcsi Vince s t. öröks.
 1521. Kis Kovács János — Kis Kovács Jánosné özv. jog korl.
 1528. Szabó Mária — Szabó Mihály holtta nyilv.
 III. 1477. Strém és Klein s t. — Pollák Lázár végr.
 1495. Standard bizt. társ. — Gadó István végr.
 1496. özv. Schneeweisz Ferencné — Schneeweisz Henrik végr.
 1515. Csurgói takptár — Rozs István s t. végr.
 1526. Maloschir József — Geiger Gyula végr.

Előadó: *Graf Károly.*

- III. 1322. Március Rókus s n. — Antonovics Lukács s n. végr.
 1370. Kovács Márton s t. — néh. Beck György örök. végr.
 1386. Baranyamegye gyámpénztára — Szorg Lőrinc felszól.
 1398. Kálmán János — Plotár István s n. zjog bek.
 1407. Kovács Márton s t. — Beck György örök. végr.
 1411. Viener Gyula — Molnár Lajos végr.
 1424. Dr. Aronffy Rókus — Obermayer Janka s t. zjog bek.
 1427. Halász Dezső — Grosz Mátyás s n. zjog bek.
 1444. Horváth József — Éltető Gyula végr.
 1445. Szikszay Kálmánné — Csajághi István végr.
 1467. Dr. Flóris Endre — Bárász Marica végr.

Előadó: *Zsabokszky Ferenc.*

- III. 1473. Kerner József — Bittege Mihály öröks. végr.
 1475. Kerner József — Bittege Mihály öröks. végr.
 1474. Délzalai takptár — Beck Anna s t. végr.
 1494. Bükös Sándor — Klein Ádám s t. végr.
 1514. Dózsa Pál Erzsébet — Dózsa Pál János végr.
 1517. Tamásfy Béla — Göllöncsér János s n. végr.
 1523. Paksvidéki takptár — Besze István végr.
 1525. Egry József — Batai István örökösai végr.
 1533. Maloscsik József — Geiger Gyula végr.
 1534. Kann és Keller cég — Geiger Gyula végr.
 1535. Gyöngyösi bank — Geiger Gyula végr.
 1563. Benkó Gyula — özv. Fecke Józsefné végr.
 1565. Majer testvérek — Megla István végr.

Büntető tanács.

Előadó: *Bocz Alajos.*

- V. 1677. Hausner Józsefné st. becs. sé t.
 1678. Kolesalek József k. t. sért.
 1679. Schmidt Gyula becs. sért.
 1693. Müller János st. k. t. sért.
 1694. Stipanovics György becs. sért.
 1714. Schvink Henrikné
 1717. Kata Péter s t. hat. ell. erősz.
 III. 1639. Rábl Róza st. lopás.
 1697. Csapó Józsefné st. közcs. ell. kih.
 1698. Perin Mio s t.

Előadó: *Cziglányi Béla.*

- V. 1647. Leidal Mihályné emberölés.
 1666. Takács József suly. t. sért.
 1669. Varga Antal s t.

Előadó: *Angyal Pál.*

- V. 1668. Özv. Golovics Vendelné magzatelhajt.

1713. Elter János s t. hamis tan.
 1767. Spitzer Géza s t. család.
 1768. Babai Jánosné tűzvész ok.

Előadó: *Nábrácky Lajos.*

- V. 1743. Csák István ham. eskü.
 III. 1696. Gyórfy János st. sikk.

Előadó: *Varga Nagy István.*

- V. 1571. id. Till Henrik s t. suly. t. sért.
 1671. Dizderi József
 1718. Király Jánosné köz. és m. okir. ham.
 III. 1719. ifj. Baki János sikk.

Lapnajtudós Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIKS JOZSEF
 kiadó.

Borárverési hirdetemény.

PÉCSETT, lyceum-utca 1. sz. a. circa

2000 hektó jobb minőségű

természetes ó-bor

— fehér, siller és vörös — pince-felszerelés és pintér-eszközök,

1900. évi június hó 15-én

és rákövetkező napokon, mindig délután 3 órakor kezdődő magán árverésen, készpénz fizetés mellett, az érdeklődők kívánata szerint kisebb-nagyobb részletekben, esetleg hordónkint is elárvereztetni fognak.

Megkeresésre: **dr. Toldy Béla** ügyvéd Pécssett, szívesen ad bővebb felvilágosítást.

